

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-51(2)/18/BS

Warszawa, dnia 12 czerwca 2018 r.

DECYZJA DIH-2 NR 26/2018

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257) w związku z art. 5 ust. 2 oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1063, z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania z 20 kwietnia 2018 r. przedsiębiorcy ECONOMY - TRADE SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 27 marca 2018 r. (sygn. KJ.8361.55.2018 UOKiK 1650/SL/17) zarządzającej wycofanie z obrotu oleju napędowego w ilości około 2588 litrów, magazynowanego w zbiorniku nr 1, na stacji paliw należącej do przedsiębiorcy ECONOMY - TRADE SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z 20 kwietnia 2018 r., przedsiębiorca ECONOMY - TRADE SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ – reprezentowany przez adwokata (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”), wniósł odwołanie od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 27 marca 2018 r. (sygn. KJ.8361.55.2018 UOKiK 1650/SL/17) zarządzającej wycofanie z obrotu oleju napędowego w ilości około 2588 litrów, magazynowanego w zbiorniku nr 1, na stacji paliw należącej do ww. Przedsiębiorcy.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 30 listopada 2017 r. na ww. stacji paliw, inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 4130 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 1701/17/8470 i próbkę kontrolną numer 7968/17/8470 w ilości 4 i 0,8 litra każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 002514.

Następnie inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali 1 grudnia 2017 r. próbkę oleju napędowego nr 1701/17/8470 i próbkę kontrolną nr 7968/17/8470 do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego

Instytutu Badawczego w Krakowie, według protokołu przyjęcia próbki do badania numer M/TA2/260/2017.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/260/17) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 1701/17/8470), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1680), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na zaniżony parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 7,5 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 11 grudnia 2017 r., inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali pracownika kontrolowanej stacji paliw o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego 30 listopada 2017 r. o numerze 1701/17/8470, przekazali egzemplarz sprawozdania z badań o numerze M/TA2/260/17 oraz poinformowali o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej nr 7968/17/8470, pobranej w toku kontroli 30 listopada 2017 r. i konieczności badania parametru zawartość estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME). W związku z nieobecnością w dniu kontroli osoby upoważnionej do reprezentowania Przedsiębiorcy, przy piśmie z 12 grudnia 2017 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przesłał Stronie akta kontroli wraz ze sprawozdaniem z badań o numerze M/TA2/260/17 oraz ponownie poinformował o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej nr 7968/17/8470, pobranej w toku kontroli 30 listopada 2017 r.

Postanowieniem z 11 grudnia 2017 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zabezpieczył ok. 2588 litrów oleju napędowego, znajdującego się w zbiorniku nr 1, na stacji paliw należącej do Przedsiębiorcy.

Pismem z 22 grudnia 2017 r., Przedsiębiorca – reprezentowany przez pełnomocnika - wniósł o zbadanie próbki kontrolnej nr 7968/17/8470, pobranej w toku kontroli 30 listopada 2017 r.

Pismem z 3 stycznia 2018 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, wezwał Stronę do uzupełnienia braków formalnych wniosku o przeprowadzenie badania próbki kontrolnej. Pismem z 16 stycznia 2018 r., Przedsiębiorca – reprezentowany przez pełnomocnika – ustosunkował się do wezwania Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Pismem z 23 stycznia 2018 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, ponownie wezwał Stronę do uzupełnienia braków formalnych wniosku o przeprowadzenie badania próbki kontrolnej.

Pismem z 5 marca 2018 r., Przedsiębiorca – reprezentowany przez pełnomocnika – ponownie ustosunkował się do wezwania Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Pismem z 6 marca 2018 r., Przedsiębiorca – reprezentowany przez pełnomocnika – skutecznie złożył wniosek o zbadanie próbki kontrolnej nr 7968/17/8470, pobranej w toku kontroli 30 listopada 2017 r.

Pismem z 6 marca 2018 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, poinformował Stronę o konieczności uiszczenia zaliczki na poczet badania próbki kontrolnej nr 7968/17/8470, pobranej w toku kontroli 30 listopada 2017 r. oraz wysokości tej zaliczki.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargio International Sp. z o.o. w Szczecinie (protokół z badań Nr C-578/18) wykazały, że oferowany w dniu kontroli tj. 30 listopada 2017 r. olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 7968/17/8470), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zaniżony parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 7,7 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż badania oleju napędowego, pobranego 30 listopada 2017 r., (zarówno próbki, jak i próbki kontrolnej), wykazały jednoznacznie, że nie spełniał on wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zaniżony parametr stabilność oksydacyjna.

Postanowieniem z 27 marca 2018 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uchylił swoje postanowienie z 11 grudnia 2017 r. o zabezpieczeniu ok. 2588 litrów oleju napędowego, znajdującej się w zbiorniku nr 1, na stacji paliw należącej do Przedsiębiorcy.

Mając na względzie negatywne wyniki badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego pobranego w toku kontroli 30 listopada 2017 r., Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej decyzją z 27 marca 2018 r. (sygn. KJ.8361.55.2018 UOKiK 1650/SL/17) zarządził wycofanie z obrotu oleju napędowego w ilości około 2588 litrów, magazynowanego w zbiorniku nr 1, na stacji paliw należącej do Strony.

Pismem z 20 kwietnia 2018 r., Strona za pośrednictwem adwokata złożyła odwołanie od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 27 marca 2018 r. (sygn. KJ.8361.55.2018 UOKiK 1650/SL/17).

W odwołaniu Przedsiębiorca wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania celem wykonania dalszych czynności dowodowych.

Zaskarżonej decyzji Strona zarzuca:

- 1) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych na podstawie rozstrzygnięcia poprzez niezasadne uznanie, iż olej napędowy magazynowany w zbiorniku nr 1 znajdującym się na stacji paliw Economy – Trade sp. z o. o. nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych podczas, gdy wyniki badań zostały wykonane na podstawie próbki oleju napędowego pobranej z dystrybutora co też mogło wpłynąć na wyniki badań, a tym samym w/w ustalenie jest co najmniej przedwczesne;
- 2) naruszenie przepisów postępowania tj. art. 7 i 8 Kpa poprzez niepodjęcie czynności dowodowych koniecznych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy.

Pismem z 11 maja 2018 r. Strona została poinformowana, iż przysługuje jej prawo do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził, co następuje.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2018 r. poz. 427, z późn. zm.) dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” – paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, a także w rekreacyjnych jednostkach pływających. Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/260/17) wykazały, że oferowany w dniu kontroli tj. 30 listopada 2017 r. olej napędowy (o numerze próbki 1701/17/8470), nie spełniał wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zaniżony parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 7,5 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Niespełnienie wymagań jakościowych potwierdziły również badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargó International Sp. z o.o. w Szczecinie (protokół z badań Nr C-578/18), które wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 7968/17/8470), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zaniżony parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 7,7 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, iż badania laboratoryjne w sposób jednoznaczny wykazały, iż paliwo pobrane 30 listopada 2017 r., nie spełniało wymagań jakościowych w zakresie parametru stabilność oksydacyjna

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W kontekście powyższego należy stwierdzić, iż wprowadzenie do obrotu oleju napędowego, niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, stanowi naruszenie dyspozycji powołanych powyżej przepisów art. 3 ust. 1 i art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Z kolei, przepis art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o Inspekcji Handlowej stanowi, iż wojewódzki inspektor może zarządzić w toku kontroli, w drodze decyzji, m. in. wycofanie z obrotu produktów, jeżeli jest to konieczne ze względu na bezpieczeństwo lub interes konsumentów albo interes gospodarczy państwa.

W niniejszym przypadku, podstawą faktyczną wydania decyzji z 27 marca 2018 r. (sygn. KJ.8361.55.2018 UOKiK 1650/SL/17) zarządzającej wycofanie z obrotu oleju napędowego w ilości około 2588 litrów, magazynowanego w zbiorniku nr 1, na stacji paliw należącej do Strony, były negatywne wyniki badań laboratoryjnych próbki paliwa pobranego do badań w toku kontroli 30 listopada 2017 r. z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna.

W uzasadnieniu decyzji Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej prawidłowo wskazał, iż dokonywanie obrotu paliwem niespełniającym wymagań jakościowych narusza bezpieczeństwo i interes konsumentów. Niespełnianie parametru w zakresie stabilności oksydacyjnej może prowadzić do tworzenia się w paliwie różnego rodzaju osadów, żywic i kwasów. Powstałe produkty utleniania mogą uszkadzać pompy paliwowe, blokować filtry i przewody paliwowe. Osadzając się na końcówkach spryskiwaczy, zaburzają one proces wtrysku paliwa. Kwaśne produkty utleniania przyczyniają się do degradowania elementów silnika, powodując zwiększoną korozję oraz szybkie niszczenie różnego rodzaju uszczelnień.

W opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, niedotrzymanie norm dotyczących parametru w zakresie stabilności oksydacyjnej, powoduje naruszenie interesów ekonomicznych konsumentów, poprzez narażenie użytkowników pojazdów na ponoszenie nieuzasadnionych kosztów ich napraw i remontów.

Podstawę prawną wydania decyzji z 27 marca 2018 r. stanowił art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o Inspekcji Handlowej na podstawie, którego po stwierdzeniu w toku kontroli nieprawidłowości w zakresie jakości paliwa, w tym przypadku negatywnych wyników analizy laboratoryjnej pobranej próbki oleju napędowego, Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zarządził wycofanie produktu z obrotu (w tym przypadku oleju napędowego).

Mając powyższe na uwadze wydanie niniejszej decyzji – utrzymującej w mocy decyzję organu pierwszej instancji – jest w pełni uzasadnione ze względu na interes konsumentów – użytkowników pojazdów.

W niniejszym postępowaniu w sposób nie budzący wątpliwości wykazano, iż wycofane paliwo nie spełniało wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, co potwierdziły badania

laboratoryjne, a kwestionowane parametry w paliwie powodują, że paliwo oferowane konsumentom nie powinno być wprowadzane do obrotu ponieważ narusza interesy konsumentów.

Odnosząc się do treści uzasadnienia odwołania, w zakresie dotyczącym złożenia przez Stronę uwag do protokołu kontroli pismem z 18 kwietnia 2018 r. należy wyjaśnić co następuje.

W piśmie z 7 maja 2018 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach, działając na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1063, z późn. zm.), postanowił nie uwzględnić uwag do protokołu kontroli nr KJ.8361.55.2018, które zostały złożone przez Stronę.

W ww. piśmie Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach odniósł się do uwagi, dotyczącej wniosku o wskazanie procedury przyjmowania, przechowywania oraz wydawania pojemników do pobierania próbek oleju napędowego przez kontrolujących, wyjaśniając, że w toku kontroli prowadzonej od 27 do 28 marca 2018 r., nr akt kontroli KJ.8361.55.2018, nie było pobierane paliwo do badań laboratoryjnych. Nie ma zatem podstaw do formułowania zarzutu niewskazania w treści protokołu kontroli procedury pobierania paliwa do badań laboratoryjnych skoro takie czynności nie były wykonywane w toku tej kontroli.

Odniósł się również do uwag w postaci wniosku o pobranie dodatkowej próbki paliwa i jej zbadanie, wyjaśniając, że taki wniosek nie stanowi uwagi do protokołu w rozumieniu art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Niezależnie od tego, nie mógłby on zostać uwzględniony z tego powodu, że po uchyleniu zabezpieczenia kwestionowanego paliwa, co nastąpiło postanowieniem ŚWIIH z 27 marca 2018 r., nie ma pewności czy w zbiorniku nr 1 na stacji paliw należącej do Strony, nadal znajduje się to samo paliwo, z którego zostały pobrane próbki podczas kontroli w dniu 30 listopada 2017 r., KJ.8361.334.2017. Z tych względów organ nie znalazł podstaw do uwzględnienia uwag do protokołu kontroli, zgłoszonych przez Kontrolowanego pismem z dnia 18 kwietnia 2018 r.

Po analizie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, iż sposób rozpatrzenia uwag przez Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach jest prawidłowy.

Odnosząc się do treści uzasadnienia odwołania, w zakresie dotyczącym pobrania próbek bezpośrednio z dystrybutora (odmierzacza), nie zaś ze zbiornika nr 1 znajdującego się na kontrolowanej stacji paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbki paliw zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1035), dalej: „rozporządzenie w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych” oraz

postanowieniami normy PN-EN 14275 „Paliwa do pojazdów samochodowych. Ocena jakości benzyny silnikowej i oleju napędowego. Pobieranie próbek z dystrybutorów detalicznych i zakładowych”, w oparciu o którą określono przepisy ww. rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

W tym miejscu wypada zauważyć, iż omawiane rozporządzenie wskazuje dwa sposoby poboru próbek paliw, a mianowicie z urządzenia służącego do dystrybucji (odmierzacza) oraz ze zbiornika, rozstrzygając który i w jakim wypadku powinien być zastosowany. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa powinny spełniać wymagania jakościowe ze względu na zapewnienie prawidłowej pracy silnika pojazdu. Na stacji paliw, pojazdy tankuje się z dystrybutora, nie zaś ze zbiornika. Dlatego też próbki pobiera się z dystrybutora. Innymi słowy, zasadą jest, że na stacjach paliw próbki pobierane są z dystrybutora (odmierzacza), zaś w hurtowniach ze zbiornika. Kwestie te wyjaśniają również przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 16 ust. 4 tejże ustawy, inspektor jest uprawniony do pobrania próbek ze zbiornika, opakowania jednostkowego lub z urządzenia służącego do dystrybucji paliwa. Z kolei w art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawodawca określa, że stacja paliwowa – to zespół urządzeń służących do zaopatrywania przez przedsiębiorcę w paliwa w szczególności pojazdów, w tym ciągników rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostek pływających, a w pkt 38 określa definicję dystrybutora jako odmierzacza paliw będącego instalacją pomiarową, przeznaczoną do tankowania paliw na stacjach paliwowych. Tak więc ustawodawca wprost określił, że na stacjach paliw tankowanie może odbywać się tylko poprzez dystrybutor jako instalację pomiarową zatankowanego (pobranego) paliwa. Inspektorzy pobierają więc próbki paliw w taki sposób w jaki paliwo tankowane jest przez konsumentów. Ma tu także znaczenie pobieranie przez dystrybutor jako instalację pomiarową bowiem przepisy określają jakie ilości paliwa mogą zostać pobrane do pojemników. Podkreślenia wypada również, iż miejscem, gdzie przeprowadzono kontrolę jest ogólnodostępna stacja paliwowa wyposażona w ww. dystrybutory, a nie niedostępna publicznie baza paliw, gdzie tankowanie pojazdów (cystern) odbywa się przy wykorzystaniu zupełnie innych urządzeń technicznych przy pomocy których niemożliwe jest pobranie parolitrowej próbki paliwa. Pobór na ww. bazach może odbywać się tylko ze zbiorników, przy zachowaniu szczególnych warunków bezpieczeństwa i przy nadzorze pracowników kontrolowanego przedsiębiorcy. Zbiorniki paliw instalowane na stacjach paliw nie są przystosowane do bezpośredniego poboru paliw, często są zabezpieczone przed ingerencją osób trzecich, a próba pobrania paliwa na stacji paliwowej ze zbiornika wiązałaby się z naruszeniem jego zabezpieczenia, rozhermetyzowaniem oraz koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa inspektorom pobierającym, personelowi i klientom (w czasie pobierania próbek z dystrybutora stacja jest czynna poza wyłączonym stanowiskiem przy którym pobierane jest paliwo).

Należy podkreślić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie jest protokół kontroli z 30 listopada 2017 r. (sygn. KJ.8361.55.2018 UOKiK 1650/SL/17) oraz protokół pobrania próbek paliw z 30 listopada 2017 r. nr 002514. Niniejsze protokoły należy traktować jako dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 76 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego i korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołów wynika, iż na kontrolowanej stacji, paliwo pobrano z ogólnodostępnych dystrybutorów. Protokół kontroli wraz z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli i pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, doręczono Stronie 8 grudnia 2017 r.

Inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbki paliw zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1035), dalej: „rozporządzenie w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych” oraz postanowieniami normy PN-EN 14275 „Paliwa do pojazdów samochodowych. Ocena jakości benzyny silnikowej i oleju napędowego. Pobieranie próbek z dystrybutorów detalicznych i zakładowych”, w oparciu o którą określono przepisy ww. rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, w toku kontroli przeprowadzanych przez Inspekcję Handlową stosuje się nieużywane pojemniki metalowe o pojemności około 4l, wykonane z materiału niezawierającego ołowiu, co miało miejsce w niniejszej sprawie. Należy również podkreślić, iż pojemniki do których pobiera się próbki paliwa są jednorazowego użytku.

Reasumując, próbki pobrano z dostępnego i czynnego dystrybutora, z którego tankują paliwo konsumenci na kontrolowanej stacji, z którego prowadzona była sprzedaż paliw, a czynności te udokumentowano protokołami kontroli i pobrania próbek. W kontekście powyższego, zarzuty Przedsiębiorcy dotyczące niepobrania próbek ze zbiornika nr 1, znajdującego się na kontrolowanej stacji, należy uznać za niezasadne.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 7 i 8 Kpa polegającego na niewyczerpującym zebraniu i rozpatrzeniu całego materiału dowodowego wbrew ciążącemu na organie obowiązki w tym zakresie i w konsekwencji niepodjęcie wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, należy stwierdzić co następuje.

Wyrażona w art. 7 kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod

uwagę, należy podkreślić, iż Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 8 Kpa należy stwierdzić co następuje. Z zasady wyrażonej w art. 8 Kpa wynika przede wszystkim wymóg prowadzenia postępowania w taki sposób, aby pogłębić zaufanie obywateli do organów Państwa oraz świadomość i kulturę prawną obywateli. W celu realizacji tej zasady konieczne jest przede wszystkim ściśle przestrzeganie prawa, zwłaszcza w zakresie dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy, konkretnego ustosunkowania się do żądań i twierdzeń stron oraz uwzględnienia w decyzji zarówno interesu społecznego, jak i słusznego interesu obywateli, przy założeniu, że wszyscy obywatele są równi wobec prawa.

Analiza zebranych w sprawie materiałów, w szczególności protokołu kontroli z 30 listopada 2017 r. (sygn. KJ.8361.55.2018 UOKiK 1650/SL/17) wskazuje, iż zasady powyższe zostały w pełni dotrzymane. Wszystkie dowody zebrano w toku postępowania kontrolnego zgodnie z obowiązującymi przepisami, w szczególności ustawą o Inspekcji Handlowej oraz aktami wykonawczymi do tej ustawy. Zebrany w toku postępowania kontrolnego materiał dowodowy był wyczerpujący, spójny i kompletny, pozwolił w związku z tym na wydanie skarżonego rozstrzygnięcia zgodnie z zasadami wynikającymi z obowiązujących przepisów.

Stosownie do postanowień art. 78 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Jednocześnie zgodnie z § 2 tegoż przepisu, organ administracji publicznej może nie uwzględnić żądania (§ 1), które nie zostało zgłoszone w toku przeprowadzania dowodów lub w czasie rozprawy, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami, chyba że mają one znaczenie dla sprawy. Celem regulacji zawartej w art. 78 § 2 jest uniemożliwienie stronie przeciągania postępowania przez zgłaszanie zbędnych wniosków dowodowych, tj. dotyczących takich okoliczności, które już zostały bezspornie ustalone. Chodzi zatem zarówno o okoliczności stwierdzone za pomocą dowodów, jak i o fakty powszechnie znane oraz fakty znane organowi z urzędu (zob. wyrok NSA z 19 lutego 2002 r., sygn. V SA 1918/01). Organ administracji jest zatem uprawniony do oceny potrzeby przeprowadzenia dowodu i nie naruszy przepisów postępowania administracyjnego, jeżeli odmówi przeprowadzenia dowodu, powołując się na zbędność jego przeprowadzenia w świetle komentowanego przepisu (por. wyrok NSA z 17 marca 1986 r., sygn. III SA 1160/85). Organ ocenia, kierując się normą prawa materialnego, które fakty mają istotne znaczenie dla sprawy, czy wymagają one udowodnienia oraz jakie dowody dla udowodnienia tych faktów są potrzebne (por. wyroki NSA z 15 grudnia 1995 r., sygn. SA/Lu 507/95 oraz SA/Lu 508/95). W niniejszej sprawie – co podkreślono już powyżej – ponad wszelką wątpliwość ustalono i udokumentowano w protokołach kontroli i pobrania próbek, iż próbki do badań pobrano z dostępnego i czynnego dystrybutora, z którego tankują paliwo konsumenci na kontrolowanej stacji, wskazanego do poboru próbek przez pracownika stacji paliw, z którego prowadzona była sprzedaż paliw. Organy administracji mają obowiązek podejmować czynności niezbędne do wyjaśniania sprawy, nie zaś wszystkie czynności, których przeprowadzenie postuluje

strona postępowania. To, czy dany dowód zostanie przeprowadzony, zależy od przydatności tego dowodu dla wyjaśnienia okoliczności sprawy, co do których organ ma wątpliwości. Szeroki zakres środków dowodowych możliwych do przeprowadzenia w sprawie na podstawie art. 75 Kodeksu postępowania administracyjnego nie powoduje konieczności ich przeprowadzenia, jeśli dana okoliczność została już wyjaśniona w oparciu o inny dowód i nie został on podważony (por. wyrok NSA z 29 marca 2017 r., sygn. II OSK 1936/15).

Mając powyższe na względzie, zarzuty Strony dotyczące naruszenia przepisów art. 7 i 8 Kodeksu postępowania administracyjnego, należy uznać za niezasadne.

W opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, niedotrzymanie normy dotyczącej stabilności oksydacyjnej może powodować wzrost lepkości oraz powstanie żywic i osadów, które mogą bardzo poważnie zaszkodzić eksploatacji pojazdu, blokując zarówno filtry jak i pozostałe elementy układu paliwowego, a tym samym narazić użytkowników pojazdów na ponoszenie nieuzasadnionych kosztów ich napraw i remontów.

Mając powyższe na uwadze wydanie niniejszej decyzji – utrzymującej w mocy decyzję organu pierwszej instancji – jest w pełni uzasadnione ze względu na bezpieczeństwo i interes konsumentów – użytkowników pojazdów.

Wskazać bowiem można, że stosowanie przez konsumentów paliwa niespełniającego wymagań jakościowych paliw powoduje zagrożenie interesów ekonomicznych konsumentów. W tym miejscu wypada dodać, że zgodnie z art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

W niniejszym postępowaniu w sposób nie budzący wątpliwości wykazano, iż wycofane paliwo nie spełniało wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, co potwierdziły badania laboratoryjne.

W kontekście powyższego, brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej 27 marca 2018 r. (sygn. KJ.8361.55.2018 UOKiK 1650/SL/17) zarządzającej wycofanie z obrotu oleju napędowego w ilości około 2588 litrów, magazynowanego w zbiorniku nr 1, na stacji paliw należącej do przedsiębiorcy ECONOMY - TRADE SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata tzw. wpis stały w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Inspekcji Handlowej
Anna Janiszewska

Otrzymują:

1. Kancelaria Adwokacka
2. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 3. a/a